

W związku z powyższym konsorcjum rozwiązało umowę o udzielenie dotacji i wystosowało notę obciążeniową dotyczącą zaliczki w wysokości 359 913,75 EUR wcześniej wypłaconej przez koordynatora projektu stronie pozwanej na podstawie postanowień umowy o udzielenie dotacji. W konsekwencji wypłacona zaliczka, pozostaje własnością strony skarżącej do dnia całkowitej spłaty wierzytelności.

Zdarzenia powodujące powstanie zobowiązania po stronie Revoind Industriale S.r.l. jako beneficjenta umowy o udzielenie dotacji, są w niniejszej sprawie w znacznej mierze bezsporne, gdyż zarzuty strony pozwanej mają charakter ogólny, niepełny i nie zostały poparte dowodami, w związku z czym są całkowicie bezzasadne.

W konsekwencji strona skarżąca ma prawo domagać się zwrotu i wypłaty kwot uiszczonych na rzecz strony pozwanej tytułem zaliczki, powiększonych o odsetki za zwłokę.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2017 r. – Ceobus i in./Komisja

(Sprawa T-330/17)

(2017/C 231/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ceobus (Génicourt, Francja), Compagnie des transports voyageurs du Mantois interurbains – CTVMI (Mantes-la-Jolie, Francja), SA des Transports de St Quentin en Yvelines (Trappes, Francja), Les cars Perrier (Trappes), Tim Bus (Magny-en-Vexin, Francja), Transports Voyageurs du Mantois (TVM) (Mantes-la-Jolie) (przedstawiciel: D. de Combles de Nayves, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 2 lutego 2017 r. SA.26763 dotyczącej rzekomej pomocy przyznanej przedsiębiorstwom transportu publicznego przez region Ile-de-France w zakresie, w jakim uznaje ona, że system pomocy regionu Ile-de-France stosowany od roku 1984 aż do roku 2008 stanowi nowy system pomocy, który został „wdrożony niezgodnie z prawem”;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 2 lutego 2017 r. SA.26763 dotyczącej rzekomej pomocy przyznanej przedsiębiorstwom transportu publicznego przez region Ile-de-France w zakresie, w jakim uznaje ona, że indywidualna pomoc uzyskana z systemu pomocy regionu Ile-de-France od maja 1994 r. do 25 listopada 2008 r. stanowi nową pomoc, która została „wdrożona niezgodnie z prawem”.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, podniesiony w ramach żądania pierwszego, dotyczy naruszenia art. 108 TFUE, naruszenia art. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/1589”) (Dz.U. 2015, L 248, ps. 9), jak też naruszenia powagi rzeczony osądzonej przysługującej wyrokiem wydanym w następstwie odesłania prejudycjalnego przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
  2. Zarzut drugi, podniesiony w ramach żądania drugiego, dotyczy naruszenia art. 17 rozporządzenia 2015/1589 w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała jako działanie przerywające okres przedawnienia działanie, które nie spełniało przewidzianych w tym artykule kryteriów kwalifikacji tej kategorii działań.
  3. Zarzut trzeci, podniesiony w ramach żądania drugiego, dotyczy naruszenia praw proceduralnych zainteresowanych osób trzecich w zakresie, w jakim Komisja uznała w decyzji wszczynającej postępowanie, że przedawnienie zostało przerwane nie poprzez złożenie skargi do sądów administracyjnych, lecz poprzez pierwsze żądanie udzielenia informacji wystosowane przez Komisję w dniu 25 listopada 2008 r.
-